

[Per Stig Møller]

på et lille land, der er blevet besat af et andet land? Henvendelsen fra Kuwait er faktisk i overensstemmelse med Sikkerhedsrådets resolution, hvori man anmoder de medlemsstater, der samarbejder med Kuwaits regering, dvs. dem, der bliver opfordret af Kuwaits regering, om at sørge for, at der kan inspiceres, verificeres.

Jeg har forstået på hr. Gert Petersens første indlæg, at han havde foretrukket, at man hjalp gennem efterlevelse af sanktionerne, men var det ikke bedre at sikre, at de blev overholdt? Jeg forstår også, at han gerne vil hjælpe flygtningene. Men var det ikke bedre at sikre en situation, hvor de overhovedet ikke behøver at flygte? Det ville SF's politik ikke fremme.

Jeg vil ikke forlænge debatten her under førstebehandlingen. Jeg vil hellere til slut indskrænke mig til at give udtryk for det nok så væsentlige, som har været meget glemt i debatten i dag, at vi får de danske gidsler hjem i god behold. Deres liv og velfærd ligger os stærkt på sinde. Også af hensyn til dem ønsker vi gennem dagens beslutning en hurtig afslutning af konflikten og at få vore danske medborgere hjem meget snart. Det er dem, vi tænker på, når vi nu går til udvalgsarbejdet med henblik på en hurtig dansk beslutning for at få bragt denne krise til afslutning og få vore medborgere hjem.

Gert Petersen (SF):

Jeg vil holde mig til nogle ganske enkelte ting i denne her omgang. Jeg synes, at der under debatten fra et par sider har været ligesom nogle antiarabiske undertoner, som jeg synes er meget betænkelige. Det var tilfældet for hr. Duetoft og fru Annette Just.

For det første skal man gøre sig klart – det synes jeg skal siges helt klart og tydeligt – at der ikke er den kolossale opbakning til Saddam Hussein i den arabiske verden, som nogle aviser har givet udseende af. Jeg sagde tidligere, at der kun er et af de arabiske lande, som er demokratisk, og det er Egypten. Det er ikke så demokratisk, som vi er, men det er dog nogenlunde demokratisk. Der har ikke været kæmpedemonstrationer dér til fordel for Saddam Hussein, og det er oven i købet det fattigste arabiske land.

Jeg tror slet ikke, at der er den kolossale opbakning, men jeg kan godt se, at der er store grupper i den arabiske befolkning, som er fru-

strerede. Her hjælper det ikke noget, at man bare skælder ud på PLO. Min egen holdning og SF's holdning er, at PLO's politik i denne sammenhæng er katastrofalt forkert, og vi må tage den stærkeste afstand fra den. Den er tåbelig, fordi den vil få negative følger også for PLO og for palæstinenserne.

Men vi forstår da udmærket godt, at et folk, der nu har været besat på 23. år – og så kan man diskutere årsagerne til det, det er ikke det, jeg taler om nu – eller er spredt rundt omkring i den arabiske verden – og de ser ud til fortsat at skulle være besat de næste 23 år og spredt rundt omkring i den arabiske verden – bliver frustrerede. Man bør kunne forstå det og også forstå, at der hermed skabes dynamit, som kan eksplodere. Det kan heller ikke være i Vestens interesse, at det skulle ske, for så kunne man opleve, at der virkelig skete denne radikaliserings af hele den arabiske verden, så vi fik sådan en slags racekrig mellem Vesten og den arabiske verden. Det vil være tragisk, det vil være uhyggeligt, og det vil være en katastrofe for menneskeheden, hvis sådan noget sker.

Derfor har vi en interesse i at bidrage til en løsning af problemerne i Mellemøsten uden krig og med retfærdighed for alle parter. For Kuwait naturligvis, men da også for de andre, inklusive palæstinenserne, selv om det bestemt ikke er på den måde, de i øjeblikket lægger op til, man skal sikre dem retfærdighed. De har også et krav på retfærdighed. Det er det, jeg siger, det skal man ikke glemme.

Her kan vi ikke komme uden om, at der kan opstå en mistanke hos en enkelt palæstinenser, måske også andre, om, at olien spiller en meget stor rolle for den meget stærke reaktion, verdenssamfundet og USA har udvist på grund af annekserne af Kuwait. Hvis den tanke kan opstå hos hr. Knud Lind, så kan den nok også opstå hos en enkelt araber. Det tror jeg bestemt.

Og det er jo rigtigt, jeg er helt sikker på det, det er det tragiske, at hvis Saddam Hussein var gået ind i Syrien, hvis han havde annekteret Syrien, hvad ville der så være sket? Ville der være tale om at sende et dansk krigsskib ned til Middelhavet? Man ville have siddet og moret sig over, at nu var de to tissehoveder gået i konflikt med hinanden, og nu sled de hinanden op.

Vi skal slå lidt koldt vand i blodet, men selvfølgelig skal vi gå imod aggressionen her og nu, og når det er muligt at gøre det.